

Sygn. akt I KK 70/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)
po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2022 r.,
w sprawie **P. K.**
skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 280 § 2 k.k.
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 13 maja 2021 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P.,
z dnia 28 lutego 2020 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 maja 2021 r. utrzymujący w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P., mocą którego P. K. został skazany na karę 15 lat pozbawienia wolności za popełnienie zbrodni usiłowania zabójstwa w zbiegu z usiłowaniem popełnienia rozboju kwalifikowanego – obrońca zaskarżył kasacją. Niezależnie od zarzutu rażącej obrazy przepisów prawa procesowego (art. 449a § 1 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. art. 7 k.p.k., art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k., art. 193 § 1 k.p.k.) oraz materialnego (art. 53 § 1 i 2 k.k.), skarżący zamieścił w kasacji wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, lakonicznie uzasadniając go charakterem zarzutów kasacyjnych.

Postulat obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku ma charakter wyjątkowy, dlatego potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność procesowa - wniesienie kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na ich oczywistą zasadność, a nadto wystąpiły szczególne, wyjątkowe okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niekorzystne dla skazanego skutki.

Dalszy wywód należało poprzedzić zastrzeżeniem, że choć na obecnym etapie postępowania nie dochodzi do merytorycznego badania nadzwyczajnego środka zaskarżenia, to analiza poszczególnych podniesionych w kasacji zarzutów, w powiązaniu z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku Sądu odwoławczego, doprowadziła do skierowania sprawy P. K. na rozprawę, ponieważ pojawiło się prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji co do braku zamiaru popełnienia zabójstwa. O ile jednak w dalszej perspektywie (w ewentualnym ponownym postępowaniu odwoławczym) rysuje się szansa na modyfikację opisu czynu i wyeliminowanie z niego znamion z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k., o tyle nie było podstaw do przyjęcia, że nie doszło do usiłowania zbrodni rozboju i to kwalifikowanego, a co za tym idzie, niewiele wskazuje na to, że surowa kara nie zostanie oskarżonemu wymierzona. Wobec tego nie można obecnie - niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności kasacji - przyjąć, że charakter zarzutów kasacyjnych przemawiał za wstrzymaniem wykonania orzeczenia.

Wobec powyższych argumentów wniosek obrońcy skazanego należało uznać za niezasadny.